

vertrouwen uitstralen

met de profeet Jesaja het visioen dromen

ontsteken eerste adventskaars

kaars met vuurtoren

Leid, vriendelijk licht,
mij door het duister om mij heen,
leidt Gij mij voort.
De nacht is donker en ik ben ver van huis.
Leidt Gij mij voort.
Richt gij mijn schreden.
Neen, ik vraag u niet de horizon te zien,
één stap is mij genoeg.
Zo was ik niet altijd en vroeg ik niet naar u.
Graag koos ik zelf mijn weg, maar nu:
leidt Gij mij voort.
Ik hield van schittering.
Ondanks mijn vrees
dreef mij de trots.
Denk niet meer aan die tijd.
Gij zijt zo lang mijn heil geweest.
Wijs dan ook nu mij nog de weg
door bos, moeras, ravijn.
Leidt Gij mij voort
tot weer de morgen gloort
en mij het licht weer tegenlucht
waarvan ik zoveel hield
en toch een tijd verstoken was.

Naar een gebed van John Henry Newman na een zware ziekte en geloofscrisis toen hij 32 jaar oud was.

Na een lange ziekteperiode in Sicilië keert Newman met een schip terug naar Oxford. Tijdens een nachtelijke wandeling op het dek wordt hij getroffen door het zachte licht van een kleine scheepslantaarn. Het is als een onverwacht *lichtpunt* in de zware geloofscrisis die hij doormaakt. Later geeft hij aan het gedicht ook een Bijbelse inspiratie met de titel *The Pillar of the Cloud*. Dit beeld verwijst naar de tocht van de Israëlieten door de woestijn in het boek Exodus (13,21-22) waar God hen overdag voorgaat in een rookkolom en 's nachts in een lichtende vuurzuil. Newman vraagt tot vijfmaal toe om zo ook geleid te mogen worden op zijn levensweg. Wellicht is de benaming *Kindly light* tevens geïnspireerd door het Griekse avondlied *Vreugdevol licht*, dat gezongen werd bij het aansteken van de lampen als de nacht aanbrak.

het visioen dromen

Met zijn document 'Evangelii Gaudium' roept paus Franciscus alle gelovigen op om de vreugde van het evangelie uit te stralen. Maar is er wel reden tot vreugde? Is het wel gepast om vreugdevol te leven in een samenleving die met grote problemen kampt?

Misschien is dat wel een belangrijke opdracht voor christenen vandaag: mensen van hoop zijn. De bron van die hoop is onze vriendschap met Jezus. Hij is voor ons een voorbeeld van bevrijdende goedheid voor elke mens. Maar Hij is ook een voorbeeld van hoop en vertrouwen in de Vader, dwars door alles heen.

Zoals Jezus mogen ook wij kracht en bezieling putten uit de grote visioenen en beelden van de profeten. Daarom luisteren we in de Advent naar woorden uit het profetenboek Jesaja. Woorden van verontwaardiging en protest, van solidariteit en perspectief, van uitzicht en verlangen.

De profeet is scherp voor alle mistoestanden in de samenleving: voor het gebrek aan geloof en voor het gebrek aan zorg voor de zwaksten. Maar hij belooft ook dat God betrouwbaar is en deze dorre wereld nieuw zal maken. Aan de boom die dood leek, ontspruit nieuw leven, een toekomst van vrede en gerechtigheid bloeit open.

Visioen van Jesaja, de zoon van Amos,
over Juda en Jeruzalem.
Op het einde der dagen
zal de berg waarop de tempel van de HEER staat,
oprijzen boven alle bergen
en uitsteken boven alle heuvels.
Alle volkeren zullen erheen stromen
en talloze naties erheen trekken.
Zij zullen zeggen:
Kom, laat ons optrekken naar de berg van de HEER,
naar de tempel van Jakobs God.
Hij zal ons zijn wegen wijzen
en wij zullen zijn paden bewandelen.
Want uit Sion komt de Wet,
het Woord van de HEER uit Jeruzalem.
Oordelen zal Hij de volkeren,
rechtspreken over de talloze naties.
Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers,
hun speren tot sikkels.
Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander,
en niemand zal nog leren oorlog voeren.
Huis van Jakob, kom,
laat ons wandelen in het licht van de HEER.

Jesaja 2,1-5

**We vragen jou
om een adventsvisioen te schrijven.
Hoe ziet de samenleving, de wereld, ... er uit
waarin jij graag willen leven?
Of je kan je visioen ook schilderen
of uitwerken aan de hand van foto's.**

Ik verlang hoog te klimmen
op de berg van echte Liefde.
Daar zullen God en mensen
wachten met open armen
en met torenhoog geduld,
respect voor wat ik doe
en begrip voor wat niet kan,
toch niet door een mens alleen.

Ik verlang onnodige heuvels
samen te boven te komen;
de heuvels van woorden,
te moeilijk voor mensen;
de heuvels van berichten,
ongewenst en toch verzonden;
de heuvels van digitaal,
vaak zo onverstaanbaar.

Ik verlang hoog te klimmen,
en wie helpt mij er bovenop,
wie is mijn wandelstok,
wie draagt met mij
mijn beladen rugzak,
al heb ik meer bagage
dan men vaak beweert?

De eerste stap nu, in zijn spoor.
Ik kom er wel bovenop.
Samen. Anders lukt het nooit.

Luc Vandenabeele

het visioen uitbidden

God, onze Vader,
vol verwachting kijken wij uit naar het Kerstfeest.

Ook al kan het duister zo zwaar wegen
en zijn we bezorgd om mensen die ons ter harte gaan,
we danken U voor het licht dat groeit
op de kaarsen één na één.

*We danken U om Jesaja, uw profeet.
Maak ons gevoelig voor de verontwaardiging
over onrecht en ongeloof
en leer ons de tekenen zien
van uw nieuwe wereld
waar vrede is en gerechtigheid voor allen.*

Goede God,
doe ons groeien
van onrust naar vertrouwen,
van hardheid naar begrip,
van verdeeldheid naar solidariteit.

Maak ons hart vrij
voor de komst van Jezus,
kind van mensen,
uw veelgeliefde Zoon.

met Welzijnszorg het visioen realiseren...

'We moeten rennen, springen, vliegen, duiken, vallen, opstaan en weer doorgaan', zingt Herman Van Veen, sedert vele jaren. Vandaag moeten we klikken, liken, updaten en weer doorgaan. Sommige mensen kunnen rennen, springen en vliegen in de digitale wereld. Zij klikken, liken en updaten. Voor anderen gaat het met vallen en opstaan; bij gebrek aan mogelijkheden, aansluiting en/of vaardigheden om te klikken, liken en updaten. Verbinden en doorverbinden dus, tot iedereen aangesloten is.' (Els Van Doren)

De campagne van Welzijnszorg toont dat de digitale wereld ons uitdaagt. Heel wat mensen kunnen niet mee in de snel evoluerende wereld en zij krijgen niet wat ze nodig hebben, waar ze recht op hebben. Hier klinkt een duidelijke oproep om ons in te zetten voor gerechtigheid. We trekken niet ten strijde tegen de digitalisering, maar we waken erover dat er niemand achterblijft.

We zien dat de digitale wereld voor veel mensen een doolhof is, maar wij laten niemand los. We spannen draden, we trekken sporen zodat er niemand verloren hoeft te lopen en we steeds verbonden zullen blijven met mekaar. Natuurlijk verbinden we ons ook met Christus en Gods droom voor een betere wereld.

Ik blijf achter wanneer het snel moet gaan,
wanneer het weer eens op een andere manier moet,
wanneer je vlot moet kunnen lezen en schrijven.

Ik blijf achter wanneer het online is,
wanneer er bereik en bandbreedte nodig is,
wanneer je moet upgraden en downloaden .

Ik blijf achter wanneer het loket sluit,
wanneer de telefoon onbeantwoord blijft,
wanneer je geen mens maar een formulier ontmoet.

Ik blijf achter, loop verloren, zie geen uitweg
uit dit doolhof van moeten en kunnen.
En ik zie dat we met veel zijn.
We bundelen onze krachten, zij aan zij, schouder aan schouder,
geen voorlopers, geen achterblijvers,
verbonden door dezelfde droom:
ook al gaat het vooruit niemand blijft achter.
We willen een wereld op mensenmaat!

Hadewijch Van Hove

De digitale wereld, met zijn linken en shortcuts, geeft kansen zonder grenzen, heel de wereld aan je voeten. Een icoon van verbondenheid. Maar wie niet kan volgen, te snel, te veel en te complex, die krijgt grenzen zonder kansen, twijfel en onzekerheid, isolement, en zal uiteindelijk afgeschreven en afgesneden worden.

Hadewijch Van Hove